

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.broj: 54-Pn-1163/2018-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu Andrei Krstanović Čada kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Željke Markić iz Zagreba, Kralja Zvonimira 19, OIB: 73895645150, zastupane po punomoćniku Krešimiru Matekoviću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Srpsko narodno vijeće iz Zagreba, Gajeva 7, OIB: 29873902790, zastupanog po punomoćniku Lini Budak, odvjetnici iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 5.10.2020., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, 16. studeni 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Srpskom narodnom vijeću iz Zagreba, Gajeva 7, OIB: 29873902790, da isplati tužiteljici Željki Markić iz Zagreba, Kralja Zvonimira 19, OIB: 73895645150, iznos od 40.000,00 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 20. travnja 2018. pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovackim društвima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, kao i naknaditi joj troškove parničnog postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovackim društвima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužiteljici da naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 10.937,50 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi navodi da je 2.3.2018. u tjednika Novosti u 950. broju objavljen članak pod naslovom: "Željka Markić: glupa ili plavuš?", te isti članak i na njegovom portalu 4.3.2018., a u kojem članku su objavljene netočne, neistinite i štetne informacije o tužiteljici. Tako je u podnaslovu članka navedeno: "Strah me je i pomisliti kako bi se proveo neki teolog ili svećenik koji bi danas skromno predložio da se svi problemi s bludom i opačinom u Hrvatskoj riješe tako da, recimo...djeci...prvo...seksualno iskustvo pokloni hrvatska moralna horizontala Željka Markić", a u članku između ostalog: "...čelnica konzervativne udruge U ime obitelji Željka Markić prvi put osuđena zbog klevete...", "...blogerica Dada Batinić to popratila satiričnim komentarom na portalu Indeks.hr pod naslovom "Mima Simić je oduzela Željki Markić nevinost, a ona nije ni

prokrvarila...", "...kako gospođa Markić širom otvorena zanosno drhti uživajući u vlastitom glasu i kako je zaokupljena tjelesnim otvorima i rupama, ali kako za nju, iako je nevinost izgubila u poodmakloj dobi nikad nije kasno..." i dr... Tužiteljica je podnijela pisani zahtjev tuženiku radi objave ispravka netočnih informacija, a koji je i objavljen pod naslovom: "Ispravak Željke Markić: Informacije nisu točne". Kako je predmetna informacija bila u cijelosti netočna i neistinita, tužiteljici su povrijeđeni njezin ugled i dostojanstvo, te nanesene duševne boli. Stoga tužiteljica sukladno odredbama čl. 21. i 22. Zakona o medijima konačno specificiranim tužbenim zahtjevom, a nakon spajanja spisa Pn-1163/18 i Pn-1164/18 (podnesak tužiteljice od 7.11.2019. - list 381 spisa), potražuje od tuženika naknadu nematerijalne štete zbog povrede prava osobnosti u iznosu od 40.000,00 kn, odnosno za članak na portalu iznos od 20.000,00 kn i za članak u tiskanom izdanju tjednika Novosti iznos od 20.000,00 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 20.4.2018. pa do isplate, uz naknadu troškova parničnog postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, te ističe da se u konkretnom slučaju radi o satiričnom tekstu u kojem autor članka Boris Dežulović na duhovit način komentira društvene pojave i osobe.

U dokaznom postupku sud je saslušao tužiteljicu osobno kao stranku u svrhu dokazivanja i svjedočke Borisa Dežulovića i Nikolu Bajto, te izvršio uvid u presliku spornog članka sa portala od 4.3.2018. (list 9-17 spisa), zahtjev za ispravkom informacije od 21.3.2018. sa povratnicom (list 18-27 spisa), demanti članka od 4.4.2018. (list 28-30 spisa), zahtjev za ispravkom informacije od 19.2.2018. sa povratnicom (list 32-37 spisa), članak sa portala index.hr sa komentarima (list 38-42 spisa), demanti tužiteljice sa portala index.hr od 23.2.2018. (list 43-46 spisa), izvještaj Reportera bez granica o slobodi medija (list 79-103 spisa), članke sa portala novosti.com (list 112-150 spisa), analizu objavljenu pomoću analitičkog alata Mediatoolkit (list 155-157 spisa), sudsku praksu (list 158-166, 364-372, 389-405, 409-425, 432-442 spisa) i presliku spornog članka iz tjednika Novosti od 2.3.2018. (list 191-192 spisa).

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno sud je sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19-dalje ZPP) utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti neosnovan.

Među strankama nije sporno da je 2.3.2018. u tjedniku Novosti čiji je nakladnik tuženik i 4.3.2018. na portalu www.portalnovosti.com objavljen članak pod naslovom: "Željka Markić: glupa ili plavuša?". Također, nije sporno niti da je tuženik objavio demanti predmetnog članka i u tiskanom izdanju i na portalu.

Sporno je da li je objavljena informacija objektivno povrijedila čast, ugled i dostojanstvo tužiteljice, te da li opravdava dosuđivanje pravične novčane naknade.

Sukladno odredbi čl. 21. st. 6. Zakona o medijima ("Narodne novine" br. 59/04, 84/11, 81/13) postojanje prepostavki odgovornosti za štetu dokazuje tužitelj, dok postojanje prepostavki za oslobođenje od odgovornosti za štetu dokazuje tuženik.

Iz spornog članka u Novostima od 2.3.2018. razvidno je da je članak pod naslovom "Željka Markić: glupa ili plavuša?" objavljen u kolumni Borisa Dežulovića "Ugovor s đavлом". U članku većim dijelom Dežulović citira objavljeni demanti tužiteljicesa portala index.hr povodom satiričnog komentara blogerice Dade Batinić pod naslovom "Mima Simić je oduzela Željki Markić nevinost, a ona nije ni prokrvarila". Povod za ovaj komentar Dade Batinić na portalu index.hr bila je osuđujuća

presuda zbog klevete donesena protiv tužiteljice u kaznenom postupku koji je protiv nje pokrenula Mima Simić. U članku je tako Dežulović između ostalog naveo: "Kao u nekakvoj lošoj burleski, Željka Markić - prijeteći i sudskom tužbom - mrtva ozbiljna demantira naslov i sve navode iz komentara do posljednjeg. Navod Mima Simić je oduzela Željki Markić nevinost, a ona nije ni prokrvarila u potpunosti je netočan i neistinit; gospođa Mima Simić ni na koji način nije oduzela Markić nevinost, niti je Markić u tom smislu prokrvarila, tvrdi Željka Markić na početku već sada antologiskog demantija, pa nastavlja tako na sljedeće četiri gusto ispisane stranice, rečenicu po rečenicu - Markić ni na koji način širom otvorena ili Markić ni na koji način nije zaokupljena tjelesnim otvorima i rupama - sve do kraja. Navod iako je nevinost izgubila u poodmakloj dobi, nikad nije kasno u potpunosti je netočan i neistinit; Markić nije u poodmakloj dobi, te nikakvu nevinost nije izgubila u poodmakloj dobi. Je li gospođa Željka Markić zaista glupa plavuša iz plitkog muškog stereotipa, pa misli da blogerica javnom izrijekom tvrdi da je - napučenih usnica i širom otvorena - izgubila seksualnu nevinost u krevetu s Mimom Simić? Kažem li da jest, riskiram da se moj vrijednosni sud shvati kao tvrdnja, i da već sutra u Novostima čitate odgovor odvjetničkog ureda Mateković... Da je međutim, glupa, postoji neoboriv materijalni dokaz, pače ovjereno i vlastoručno potpisano pismeno priznanje, kojim gospođa Markić to obrazlaže opširno i pedantno"... "Ako se, jasno - tri stotine godina nakon Jonathana Swifta možemo složiti da se glupom osobom općenito može smatrati ona koja misli da gospodin Swift "skromnim prijedlogom" zaista bogatašima nudi djetetinu, ili kako se komentarom "Mima Simić oduzela Željki Markić nevinost" tvrdi da se Željka stvarno ... sa Mimom." "Bilo je takvih primjera još... Prije dvije-tri godine sjetit ćete se toga divlje, zabavnog slučaja, Željkin suborac Velimir Bujanec, televizijska zvijezda, kućni prijatelj predsjednice Grabar-Kitarović i pravomoćno osuđeni diler kokaina prostitutkama, jednako je rečenicu po rečenicu demantirao tvrdnje iz priče satiričnog portala Newsbar "Hitna pomoć oživljavala Bujanca nakon vijesti o zapljeni kokaina vrijednog 44 milijuna EUR-a" najozbiljnije se upevši dokazati kako je "netočno da je vijest o rekordnoj zapljeni bila previše za barda hrvatskog televizijskog novinarstva", kako je netočno da ga je oživljavala hitna pomoć... Strah me toga i pomisliti kako bi se proveo neki teolog ili svećenik koji bi danas "skromno predložio" da se svi problemi s bludom i opačinom u moralno devastiranoj Hrvatskoj riješe tako da, recimo, kokain djeci kao ovlašteni državni diler nabavlja isključivo predsjedničin časni glasnogovornik i hrvatska moralna vertikala Velimir Bujanec, a prvo im seksualno iskustvo pokloni Bujančeva časna sestra i hrvatska moralna horizontala Željka Markić."

Tužiteljica saslušana kao stranka u svom iskazu u bitnom navela je da je sporni članak pun seksističkih uvreda, a posebno ju je povrijedilo što je proglašena glupom i zatucanom. Smatra da je cijeli tekst imao za cilj njezino vrijedanje. Ona za klevetu nije osuđena, odnosno u vrijeme objave članka postojala je protiv nje nepravomoćna presuda, no ista je kasnije ukinuta na Županijskom sudu. Članak je napisao novinar Boris Dežulović koji ju nikada nije kontaktirao, a u članku je iznio uvrede koje je o njoj prenijela druga kolumnistica Dada Batinić na portalu index.hr. Poznato joj je da Boris Dežulović piše kolumnne, no smatra da niti u kolumnama novinari nemaju pravo vrijedati, blatiti, te iznositi neistine o ljudima o kojima pišu. Nije joj poznat Dežulovićev stil i izričaj, osim što zna da je njegov tekst uvredljiv. Za tjednik Novosti smatra da to nisu satirične novine. Članak ju je jako pogodio i uzrujao, a morala je ljudima tumačiti zašto ju netko javno blati. Ona sebe ne smatra javnom osobom. Točno je da je više puta gostovala u emisiji Bujica koju vodi Velimir Bujanec, no ona sa njim nema nikakve veze.

Svjedok Boris Dežulović autor je sporne kolumnе. U iskazu istaknuo je da kolumnu u Novostima piše nekoliko godina, te da se radi o njegovom osobnom stavu i komentaru na društvene fenomene, pojave i slično. Kod kolumnne se niti ne traži "očitovanje" druge strane, za razliku od izvještaja kod kojeg je to potrebno. Koliko se sjeća ovo je bila prva njegova kolumna o Željki Markić. Povod teme bila je Mima Simić koja je prethodno tužila Željku Markić zbog klevete i dobila spor, a nakon čega je blogerica Dada Batinić na portalu index.hr objavila satirični tekst pod

naslovom: "Željka Markić izgubila nevinost sa Mimom Simić." Nakon toga je Željka Markić tužila Dadu Batinić zbog cijelog članka. Po njegovom mišljenju radilo se elementarnom neprepoznavanju satire, a zbog čega je on i napisao spornu kolumnu. I ova kolumna predstavlja satiru. U svakom slučaju nije imao namjeru na bilo koji način povrijediti Željku Markić, već samo iznijeti svoj vrijednosni sud, odnosno neslaganje sa tužiteljicom. Tim više on je u članku dao i satirični osvrt na društvo i pozvao se na irskog književnika Jonathana Swifta koji je prije 300 godina objavio tekst sa uputama rješavanja siromaštva i gladi na način da se jedu mala djeca, iako to doista nije mislio. Swift je bio katolički svećenik. Dodatno naveo je i da kao novinar piše za slovenske novine Dnevnik u kojima je tako za premijera Janšu napisao da je kreten, te da ga zbog toga nitko nije tužio. Po njegovom mišljenju Željka Markić je eksponirana javna osoba i kao takva mora biti svjesna da je izložena kritici. Poznato mu je da je Željka Markić pokrenula nekoliko parnica zbog istog teksta.

Svjedok Nikola Bajto glavni je urednik tjednika Novosti od 2016. U svom iskazu naveo je da Boris Dežulović ima redovnu kolumnu u Novostima. Sporni članak odnosio se na praksu Željke Markić da ne razumije satirične tekstove. U kolumni autor inače iznosi svoje vrijednosne sudove o satiričnim i društvenim zbivanjima, i to najčešće na kritičan i satiričan način, izrugujući se političkim i društvenim devijacijama i koristeći satirična stilska sredstva kao što su pretjerivanje i slično. Kod kolumnne niti nije potrebno kontaktirati osobu o kojoj se piše, jer se u njoj iznose samo mišljenja. U vrijeme pisanja predmetne kolumnne moguće je da je postojala osuđujuća presuda protiv Željke Markić, jer je to i bio povod teksta na indexu na koji je tužiteljica i reagirala. On je kao glavni urednik vidio predmetni članak prije objave, a objavljen je i zatraženi demanti. Po njegovom mišljenju Željka Markić je nesporno javna osoba. Ona je ultrakonzervativna aktivistica i političarka. Također, on smatra da novinari imaju pravo slobodno pisati, a Dežulović na jednak način piše i o srpskim i o hrvatskim političarima. Protiv Novosti Željka Markić podnijela je 4 tužbe u vezi istog teksta, te više desetaka tužbi protiv drugih medija. Također, tužila je osobno i novinara Borisa Dežulovića, no koliko je njemu poznato nije protiv njega pokrenula postupak pred Vijećem časti Hrvatskog novinarskog društva. Dodatno, naveo je i da je tužiteljica kojih godinu dana prije vodila veliku kampanju protiv njihovog lista i tražila da se zabrani.

Analizirajući iskaze tužiteljice i svjedoka, te dokumentaciju koja prileži spisu, sud smatra da je u postupku nesporno utvrđeno da su sporne informacije objavljene u kolumni tjednika Novosti, a radi se o rubrici koja je komentatorskog tipa i čija je svrha komentirati pojedine osobe kroz tjedna događanja. U konkretnom slučaju Dežulović je napisao svoj osvrt na komentar blogerice Dade Batinić koji je bio objavljen na portalu index.hr povodom donošenja osuđujuće presude u kaznenom postupku protiv Željke Markić zbog klevete, a koji je protiv nje pokrenula Mima Simić. Komentatori imaju pravo iznijeti osobno viđenje zbivanja u različitim sferama društva kao i njihovih aktera, a kod komentara nije potrebno "očitovanje" druge strane.

S obzirom na svoj sadržaj informacije koje mogu biti podobne za počinjenje štete u medijima mogu biti i činjenične tvrdnje i vrijednosni sudovi, a u konkretnom slučaju radi se o vrijednosnim sudovima, budući je autor Boris Dežulović u svojoj kolumni pod naslovom: "Željka Markić: glupa ili plavuš?", a koji naslov predstavlja retoričko pitanje. Retoričko pitanje je stilska figura u kojoj se na postavljeno pitanje ne očekuje odgovor. Naime, ovim pitanjem Dežulović je samo izrazio svoj kritički sud o tužiteljičinom poimanju satire (članak sa portala index.hr). Novinar time nije ocijenio tužiteljicu kao glupu, kako to pogrešno tumači tužiteljica. Pri tome valja svakako istaknuti i da je tužiteljica javna osoba, jer je društveno vrlo aktivna, sudjeluje u raznim inicijativama i referendumima (članica je udruge "U ime obitelji"), te je učestalo prisutna u medijima. Stoga tužiteljica kao javna osoba i mora trpjeti veću kritiku. Mišljenje je suda da se u spornom članku autor izražava unutar dozvoljenih okvira i kriterija slobodnijeg pisanja.

Sloboda izražavanja naravno ne bezuvjetno, već do granice koja je u javnom interesu, ne može se oduzeti. Navedeno potvrđuje i aktualna praksa Europskog suda za zaštitu ljudskih prava (dalje ESLJP). Tako u predmetu Mladina d.d. protiv Slovenije, zahtjev broj 20981/10, presuda od 17.4.2014. ESLJP je utvrdio da je Mladini d.d. povrijeđeno pravo na slobodu izražavanja kada joj je po domaćim sudovima naloženo da mora platiti 2.900,00 EUR-a bivšem zastupniku u parlamentu jer ga je u jednom tekstu nazvala "cerebralnim invalidom". Sud smatra da sporna tvrdnja predstavlja snažno neslaganje, a ne činjeničnu ocjenu mentalnih sposobnosti bivšeg zastupnika, na način da navodi: "Čak i uvredljiv jezik, koji načelno ne uživa zaštitu prava na slobodu izražavanja ukoliko mu je uvreda jedina svrha, može biti zaštićen tim pravom ako ima isključivo stilsku svrhu". Također, u predmetu A.B. protiv Švicarske, zahtjev broj 56925/08 u presudi od 1.7.2014. sud zaključuje da čl. 10. Konvencije ne pruža samo zaštitu prava na iznošenje ideja i informacija, već i forme odnosno načina na koji se one iznose. Niti sud niti domaći sudovi nisu ovlašteni određivati način na koji će novinari objavljivati informacije u medijima. Sloboda novinarstva dopušta i određeni stupanj pretjerivanja pa čak i provokacije. Taj sud dakle, smatra da je interes demokratskog društva osiguranje i očuvanje slobode medija, pa je to upravo razlog zbog kojeg ESLJP štiti prava novinara na upotrebu oštih pojmoveva, polemičkih i agresivnih tonova.

S druge strane tužiteljica u ovom postupku niti nije dokazala postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu. Naime, jedini dokaz na okolnost štete bio je njezin vlastiti iskaz, dok druge dokaze niti nije predložila. Također, tužiteljica nije dokazala niti da je povrijeđena upravo zbog spornog članka u Novostima, tim više što je podnijela više tužbi radi naknade štete protiv različitih medija, a što niti nije sporno.

Odredbom čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05,41/08 i 125/11-dalje ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, a da se pod pravima osobnosti razumijevaju pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost, osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr. Nadalje odredbom čl. 1100. st. 1. ZOO-a određeno je da u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nema.

Iz navedenog nedvojbeno proizlazi da svaka povreda prava osobnosti ne predstavlja temelj za dosudu pravične novčane naknade neimovinske štete, već samo onda kada to težina povrede i okolnosti slučaja opravdaju. Kada je riječ o povredi prava osobnosti na ugled, čast i dostojanstvo, naknada neimovinske štete kao oblik popravljanja štete samo se iznimno priznaje i to kada je riječ o iznimno teškoj povredi tako da je kod povrijeđenog opravданo mogla izazvati osobito intenzivnu duševnu bol, odnosno kada se radi o iznimno jakim napadima koji prema svojoj jačini, trajanju i prilikama sredine uzrokuju jasno manifestiranu povedu časti i ugleda osobe. U konkretnom slučaju iz iskaza tužiteljice ne proizlazi da bi zbog spornog članka kod nje povreda ugleda i časti bila izuzetno teška da bi to opravданo moglo izazvati osobito intenzivnu duševnu bol, pa sud njezin iskaz u tom dijelu nije cijenio. Također, tužiteljica nije dokazala niti da bi u svojoj sredini uživala ništa manji ugled i čast nego što je to uživala i prije.

Slijedom naprijed navedenog sud smatra da tužiteljica sukladno odredbi čl. 21. st. 6. Zakona o medijima u konkretnom slučaju nije dokazala postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu, a zbog čega je tužbeni zahtjev tužiteljice valjalo u cijelosti odbiti.

Odluka o trošku tuženika temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Tuženiku su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku sukladno vrijednosti predmeta spora i važećoj OT. Tako su tuženiku priznati troškovi:

- u predmetu Pn-1164/18 (prije spajanja spisa):

za sastav odgovora na tužbu od 19.9.2018. i pristup na ročište od 3.12.2018. od po 1.000,00 kn, te za sastav podneska od 3.12.2018. od 250,00 kn (25 %);

-u predmetu Pn-1163/18:

za sastav odgovora na tužbu od 26.5.2018. i pristupa na 5 ročišta od 6.12.2018., 10.4.2019., 16.10.2019., 2.3.2020. i 5.10.2020. od po 1.000,00 kn, te za sastav 2 podneska od 11.1.2019. i 14.11.2019. od po 250,00 kn (25 %);

ili ukupno 8.750,00 kn. Na ovaj iznos pribrojen je PDV od 25 % od 2.187,50 kn, ili ukupno 10.937,50 kn.

Sud nije priznao tuženiku trošak pristupa na ročište za objavu presude, budući se ne radi o nužnom trošku.

U Zagrebu 16. studeni 2020.

Sudac:

Andrea Krstanović Čada

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka ove presude. Žalba se podnosi pisano u 4 primjerka županijskom sudu, a putem ovog suda.

dna. punomoćniku tužiteljice
punomoćniku tuženika

Rj:

-presuda nepravomoćna
-kal. 30 dana

Broj zapisa: **1789a-d03fa**

Kontrolni broj: **064bc-fff3c-88676**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisani sljedećim certifikatom:
CN=ANDREA KRSTANOVIC-ČADA, L=ZAGREB, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Općinski građanski sud u Zagrebu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.